

VYSOČINA | Havlíčkovobrodsko

Na Dni Žďáru se prezentovaly školy, firmy, sdružení i spolky

Většina si zábavně odpoledne pochvalovala, našli se však i kritici

HELENA ZELENÁ KRÍŽOVÁ

Žďár nad Sázavou – „Žďáráci pro Žďáráky“ – v duchu tohoto hesla se nesl letošní, v pořadí už čtvrtý ročník Dne Žďáru. Na to, aby byl pro místní i pro návštěvníky okresního města nezapomenutelný, dohlížely kromě radnice také mnohé spolky, sdružení, neziskové organizace, firmy a školy.

Se svou „troškou do mlýna“ přispěla i Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Žďár nad Sázavou. „Přinesli jsme s sebou kromě jiného i dřevěné hračky, které žáci naší školy čtrnáct dní předem vyřezávali. Udělali jich asi pět set, ale asi to nebude stačit, je o ně obrovský zájem,“ vyjádřil se učitel odborné výchovy

ZÁBAVA. Na městské akci se bavily hlavně děti.
Foto: Deník/Helena Zelená Krížová

ze žďarské průmyslovky Miloslav Dostál.

Se zajímavou nabídkou přišel na Den Žďáru i Klub v 9 – centrum služeb pro podporu duševního zdraví. Výrobky klientů klubu šly doslova na dračku. „Na Den Žďáru jsme se připravovali už asi dva měsíce. Nabízíme keramiku, šité látkové tašky,

náušnice, mýdla, svíčky a další rukodělné výrobky, které vytvořili naši klienti. Někteří jsou velmi šikovní a zvládají spoustu nejrůznějších technik,“ pochválila své svěřence sociální pracovnice Klubu v 9 Dagmar Zadinová.

Pro žďarská zařízení jsou podobné akce vítanou formou prezentace. Jejich čin-

nost se díky tomu dostane do hlubšího povědomí veřejnosti. Pravidelnými návštěvníky tradiční akce jsou manželé Marie a Miloslav Vytlačilovi ze Škrdlovic. „Od revoluce se Žďár i akce, které radnice pořádá, hodně změnilo. Teď je to takové lidové, je to mnohem bližší všem,“ sdělila svůj názor Marie Vytlačilová. Ne všichni ovšem s podobným hodnocením souhlasili. Našli se i někteří kritici. „Přišel jsem se podívat, ale připadá mi to spíš jako nemístné rozhazování peněz. Zajímalo by mě, kolik ta sranda město stála,“ postěžoval si Tomáš Němec ze Žďáru nad Sázavou. „Na podobné akce se snažíme sehnat co nejvíce sponzorů. Den Žďáru děláme pro lidi a nemyslím si, že by za to město platilo nějaké přemrštěné částky,“ kázal všem škarohlídům žďarský místostarosta Josef Klement.

Redaktorka
Deníku
Jana Kodysová
doporučuje

Kdo chce běhat, může na míli

zítra, od 17 hodin

Chotěbořská míle je běžecký závod pro každého. Běžci se sejdou na letním stadionu ve Svojsíkově ulici v Chotěboři, prezence je do půl páté odpoledne. Běžet může opravdu každý, pořadatelé z atletického oddílu TJ CHS Turbo Chotěboř připravili tratě od sta metrů až po

1 609 metrů, což je jedna míle. Vyhlášení výsledků se uskuteční od půl sedmé večer, běžci se mohou těšit na zajímavou tombolu. Startovní je pro žákovské a dorostenecké kategorie 20 korun, ostatní zaplatí 50 korun. Protože se běží na umělém povrchu, doporučují organizátoři tretry.

Jazz pop na zámku ve Žďáru

zítra, od 19 hodin

Zpěvačka Audrey Martells nepatří sice mezi nejznámější světové interprety, ale v minulosti nahrávala s americkou první ligou. Mezi její zářezy patří Whitney Houston, Britney Spears nebo Celine Dion. Nyní se pouští do pulsujícího, tanečního a energického jazz popu společně s Walter

Fischbacher trio. Repertoár sahá do směsi jazzových standardů a originálních skladeb. V rámci asi tříhodinového programu za 300 korun na zámku ve Žďáru nad Sázavou vystoupí kromě Audrey Martells a Waltera Fischbachera, oba jsou ze Spojených států amerických, také Čech Petr Dvorský a Ulř Stricker z Německa.

DŘEVORUBCŮM SE LETOS POSTAVILY I ŽENY

ADRENALIN. V areálu letního kina v lesoparku Heulos se uskutečnilo mistrovství Evropy v dřevorubeckém sportu Eurojack. Letos poprvé se motorové pily chopily i ženy, které soutěžily o titul evropské šampionky. Kromě klasické kvalifikace a velkého finále závodu Eurojack byly k vidění například doplňkové závody v lezení, řezání ruční pilou ve smíšených párech „Jack&Jill“ a také řezání velkými motorovými pilami „Power-saw“. Mimo všechny tyto soutěže se ještě uskutečnila ukáзка volitelné disciplíny „odvětvování“.

Foto: Deník/Jaroslav Loskot

Nezaměstnaných je méně než volných míst

Vysočina – Nůžky se rozevírají. V květnu opět poklesl počet nezaměstnaných, a naopak vzrostl počet volných pracovních míst. Situace je obdobná v celém Česku i na Vysočině.

Celkem bylo na Vysočině na konci května 9 441 nezaměstnaných osob a 10 147 volných pracovních míst. Méně nezaměstnaných než pracovních míst je jen v okresech Havlíčkův Brod a Jihlava.

Naopak třeba na Pehřimovsku si může 695 nezaměstnaných vybírat z 2 529 volných pracovních míst. Okres Pelhřimov se s nezaměstnaností 1,4 procenta

drží mezi nejlepšími pěti okresy republiky.

Naopak nejvyšší nezaměstnanost je v okrese Třebíč (3,3 %) a na Žďarsku (3,2 %).

Průměrná nezaměstnanost na Vysočině je nižší než celorepubliková tři procenta, dělá to 2,7 procenta. Zatímco nezaměstnaných žen jsou rovná tři procenta, u mužů je to jen 2,3.

Tento stav odráží, že se již naplno rozběhly sezonní práce.

Ve všech okresech Česka minulý měsíc nezaměstnanost poklesla, velmi výrazně poklesl okresy Pelhřimov a Třebíč. (sin)

Překonej své hranice. Stomici šlapali na kolech napříč republikou

Havlíčkův Brod – Neobyčejný mezinárodní cyklistický peloton pod názvem Překonej své hranice projel ve středu Havlíčkovobrodskem. Tvořili ho stomici. Lidé, kteří se v důsledku vážné nemoci stali závislými dočasně nebo trvale na takzvané stomii, které se laicky říká umělé vývod.

Na kolech vedle sebe šlapali napříč Českem od západu na východ a dál na Moravu stomici nejen z Česka, ale i z Polska, Slovenska, Rakouska, Německa a Maďarska, včetně šéfa mezinárodní organizace stomiků z Islandu. Jejich zastávkou na trase bylo po každé některé z měst, kde existují stomické kluby. V Havlíčkově Brodě vznikl klub stomiků loni pod patronátem havlíčkovobrodské nemocnice.

„Cílem akce je ukázat, že hranice je možné překonávat. Stomici navzdory hendikepu nic nevzdávají

a svým příkladem se snaží podpořit ty, kteří to potřebují,“ sdělila Marie Ředínová, předsedkyně sdružení stomiků České ILCO. Jak dodala, v Česku nyní žije asi 11 000 stomiků. Nejčastějším důvodem je onkologické onemocnění střev nebo konečníku, proto jsou nejpočetnější skupinou stomiků kolostomici, pacienti s vývodem tlustého střeva.

JE POTŘEBA O TOM MLUVIT

Onkologicky nemocných přibývá, a tak je podle Ředínové na čase o tomto tématu začít otevřeně mluvit a nestydět se za něj. „Člověk se stomií musí překonat hranice psychické i fyzické a už samotný název kolostomie mě inspiroval k této sportovní akci,“ konstatoval organizátor cyklojízdy Bronislav Tučný, který se stomií žije od dětství už 30 let. Účastníkem cykloakce byl také Zdeněk Hanousek ze

Světlé nad Sázavou. „Stomii mám pět let. Rakovina přišla náhle. Nic mě nebolelo. Žil jsem zdravě, nekouřil, nepil, aktivně sportoval. Najednou se objevila krev ve stolici, šel jsem na vyšetření a diagnóza byla zdrcující,“ povzděchl si muž a vzpomínal, jak doslova uprosil lékaře, aby mu stomii dali dočasně. Jenže se ukázalo, že se bez trvalého vývodu neobejde. Jak zdůraznil, velkou oporou mu byla v těžké chvíli rodina.

„Dneska už vím, že i se stomií se dá žít. Můžu s ní sportovat, dokonce i plavat, jezdit na kole. Naše zdravotnictví poskytuje stomikům skvělé služby. Z mé strany to chce ale poslouchat pokyny lékařů a dodržovat maximální hygienu. Když jsem se dozvěděl, že můj kamarád na rakovinu zemřel, jsem šťastný, že u mě to skončilo jen umělým vývodem,“ konstatoval Zdeněk Hanousek. (sad)

Čapky připomíná na Svaté Kateřině pamětní deska

Svatá Kateřina – „Představ si Helenko, on se tady Karel ukrutně zamiloval,“ takto líčil pobyt Karla Čapka na Vysočině v lázních Svaté Kateřiny u Počátek jeho bratr Josef sestře Heleně. A v sobotu tato slova zopakoval i Pavel Vespalec, předseda Společnosti bratří Čapků, při odhalení pamětní desky v dnešním resortu Svatá Kateřina.

„Každé místo, kde Karel Čapek pobýval, v něm zanechal pramínek pro literární reflexi, kterou ještě dnes můžeme z těchto magických míst čerpat jako léčivou vodu,“ spojil historii se současností Vespalec.

Deska připomíná Antonína Čapka, který v létě 1909 působil ve Svaté Kateřině jako lázeňský lékař. Na místě jej několikrát navštívili Karel i Josef Čapkovi. Karel, v té době student filozofické fakulty v Praze, se zde zamiloval do Libuše Solperové z Jindřichova Hradce. Tento

VZPOMÍNKA. Deska připomíná Čapky. Foto: Deník/archiv

vztah pak měl být inspirací pro povídku Helena, která je součástí sbírky Trapné povídky.

Vedle pamětní desky se na Svaté Kateřině objevil nový i informační panel. Jeho obsah připravil také Hasan Zahirovič, obdivovatel Karla Čapka, která pochází z Bosny a již dvanáct let žije u nás a vyučuje na univerzitě. „Zajímá mne nejen jejich tvorba, ale i jejich život. Hodně mě osobně oslovuje, jak ta rodina byla poctivá, a komu všemu pomáhala. Zrovna i Otokaru Březinovi,

kteřý pocházel právě odsud a který neměl ani na mouku. Karel Čapek s Helenou jezdili z Prahy a vozili mu mouku,“ připomenul Zahirovič jednu méně známou událost ze života Čapků.

Zájemci najdou panel na chodníku nedaleko kateřinského pramene a mohou se zde dozvědět všechny podrobnosti o přítomnosti rodiny Čapků na tomto místě na Vysočině. Iniciátorem umístění pamětní desky byla Společnost bratří Čapků. Její výrobu však zaplatili majitelé resortu Svatá Kateřina. Ti také pozvali členy čapkovské společnosti. Těch v sobotu dorazilo na Vysočinu několik desítek.

Tato deska není první, která na Svaté Kateřině připomíná slavného literáta.

Nad ní je tabulka upozorňující na pobyt Julia Zeyera.

Ten v roce 1877 napsal v tehdejších lázních svou novelu Dobrodružství Madrány. (mm)